

Liefste oudertjes, grootoudertjes, eventuele overgrootoudertjes, tantetjes, nonkeltjes, neefjes, nichtjes, zusjes, broertjes of andere verwanten,

Na het vermoeiende en warme bosspel op maandagnamiddag, werden we tennisballen in tomatensaus voorgeschoteld, geacompanieerd door een robuuste doch smeùige espuma van de fijnste pommes de terre. Als kers op de taart werd er geplet fruit in een melksausje geserveerd. Voor de niet-boeren onder ons, is dit beter bekend als een "joechoertje", of zoïets. Dit gaf ons de nodige energie om met onze muilezels richting de dojo te gaan.

In de dojo werden we opgewacht Rick Peeters, een provinciaal jeugdtrainer. Hij is origineel van het land van de kaas en tulpen, ten noorden van ons. Hij vatte aan met een creatieve opwarming, waarin er naast estafettespelletjes ook muur/op elkaar-zitten aan bod kwam. Het achterliggende motief dat een echte judoka naast winnen ook moet kunnen verliezen, vormde hiervan de kern. Hij vervolgde de training op een rustige manier, waarin hij ons

meer inzicht gaf in het combineren van verschillende worpen. Voor de junior-boeren was het dan al tijd om zich met de tuinslang af te spoelen, terwijl de ouderen zich nog verdiepten in enkele wurgingen en klemmen. Onze zonnwijzer gaf dan al aan dat het bijna tijd was om in de hooizolder de oogjes te sluiten.

De haan kraaide dinsdagochtend vroeger dan gewoonlijk! De "vrolijke" wekdienst sleurde ons van het stro af om kwart voor acht, waarna we onze kruitwagen moesten vullen met de benodigdheden voor de daguitstap! Eerst wachtte nog een boerenontbijt van eigen kweek op ons. Ook de ultragezonde lunchpakketjes werden bereid, met Turks brood, kaas of hesp, groentjes, eieren en naar Roxannes meermaalse aanvraag: tomaten. Hierna reden we samen met onze kruitwagens in de verschillende tractoren van de begeleiding, op weg naar de mysterieuze bestemming!

Een korte tocht door de Maaseikse weilanden werd aangenaam doorgebracht door het luidkeels zingen van het repertoire van de drie biggetjes. Het bracht ons uiteindelijk in de oude bekende Sporta Beach Club, waar we voor één keer water niet gebruikten om onze gewassen te irrigeren, maar om onszelf te verfrissen.

We deelden onszelf op in een groep met de jongere boeren, en eentje met de (iets) oudere. Zo hebben we gekajakt, ge(mega)supt, op vloten gevaren, zoals de vorige generatie boeren het deed met een boog op elkaar geschoten, ook de modernere versie met lasers deden we, op gigantische luchtkastelen gesprongen alsook op een trampoline en gevoetbald op een natgemaakt zeil. De grootste uitdaging was om niet in het water te vallen en een slokje binnen te krijgen, aangezien er *misschien* een blauwalgje gesignaleerd was.

Het spannendste was de (crazy) rode banaan, waar we achteraan een speedboot in het water werden geslingerd. De vitamines van deze banaan, alsook onze huisgemaakte pesticiden, verhinderden gelukkig dat de blauwalg in dit deel van het meer aanwezig was. Moe en gebruid keerden we hierna stilletjes terug naar het kampterrein, om zo onze avond te kunnen beginnen.

Veel groetjes van het coolste team van Knarrie: TEAM **ORANJE!!!**

Jules, Frida, Roxanne, Eline, Safiatou, Jelle en Seppe :)

